

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในบทที่ 4 และ การอภิปรายผลการวิจัยในบทที่ 5 ทำให้ทราบถึงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ทำการศึกษทั้งหมด ดังนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้นผู้วิจัยขอสรุปภาพรวมผลการวิจัยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้ง

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยภูมิหลัง และลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

2. วิธีการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทำการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ

1) การศึกษาค้นคว้าวิจัยจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี บทความ ตลอดจนงานวิจัยทางวิชาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นต่อไป

2) ทำการรวบรวมข้อมูลด้วยการลงพื้นที่ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การสร้างแบบสอบถาม

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามขึ้นมาเอง ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

3.1.1 นำข้อมูลและแนวคิดที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรม มาสรุปเพื่อกำหนดขอบเขต และเนื้อหาของแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาในเรื่องที่จะศึกษาและมีลักษณะซึ่งทุกคนสามารถตอบได้ตรงตามข้อเท็จจริง

3.1.2 สร้างรูปแบบของแบบสอบถาม ประกอบด้วย แบบสอบถามปลายปิด และแบบสอบถามปลายเปิด โดยแบ่งหัวข้อการสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ข้อมูลด้าน อายุ สถานภาพสมรส ภูมิลำเนา การนับถือศาสนา การใช้ภาษามลายู ระยะเวลาในการทำงาน ภูมิภาค การฝึกอบรมพิเศษ ยุทธวิธีในการปฏิบัติงาน การประสานงาน การทำงานเสี่ยงภัย การเลื่อนขั้นพิเศษ และเงินเพิ่มพิเศษ

ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งแบ่งออกเป็น

- จำนวนการเกิดการก่อการร้าย 5 ประเภท คือการลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่รัฐ ในรอบ 2 ปี (2540 – 2541)

- การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

4. วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยใช้แบบสอบถาม ทำการสอบถามเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย จากนั้นทำการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่รวบรวมได้ทั้งหมด นำไปคำนวณหาค่าทางสถิติ เพื่อวิจัยทางสังคมศาสตร์ คำนวณหาค่าร้อยละ จากนั้นนำมาประมวลผลข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และจัดทำตารางวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผลและสรุปผลการวิจัยต่อไป

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 สมมติฐานการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุน้อยปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุมาก
2. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพโสดปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่สมรสแล้ว
3. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาที่อื่น
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลามปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น
5. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่สามารถใช้ภาษามลายูได้ดี ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่นาน ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายน้อย
7. ภูมิภาคที่คิดแนวชายแดน ป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายยากกว่า ภูมิภาคที่ไม่คิดแนวชายแดน
8. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการปราบปรามการก่อการร้าย ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับการฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย
9. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นมวลชนสัมพันธ์นำการใช้กำลัง ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ยุทธวิธีในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเน้นการใช้กำลังนำการใช้มวลชนสัมพันธ์
10. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น ปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่มีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น
11. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นพิเศษปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่เคยได้รับการเลื่อนขั้นพิเศษ
12. เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ได้รับเบี้ยเลี้ยงเงินเพิ่มพิเศษปฏิบัติหน้าที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ไม่ได้รับเงินเพิ่มพิเศษ

6.2 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุโดยเฉลี่ย 35.61 ปี สถานภาพการสมรสของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งที่เป็นโสดและสมรสแล้ว โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจส่วนใหญ่

มีสถานภาพโสด และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ใช้ภาษามลายูได้ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าลักษณะภูมิประเทศติดแนวชายแดนยากต่อการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย มีระยะเวลาในการทำงานด้านการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายโดยเฉลี่ย 8.72 ปี และโดยส่วนมากกลุ่มตัวอย่างเคยฝึกอบรมหลักสูตรพิเศษเกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย สำหรับยุทธวิธีที่ใช้เน้นการใช้กำลังในการปราบปรามการก่อการร้าย และมีการประสานงานกับหน่วยราชการอื่น การเลื่อนขั้นเงินเดือนมีทั้งได้มากกว่า 1 ขั้น และไม่เคยได้ในจำนวนใกล้เคียงกัน การได้เงินเพิ่มพิเศษของกลุ่มตัวอย่างมีทั้งได้รับและไม่ได้รับใกล้เคียงกัน

6.3 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

จากการศึกษาพบว่า ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการก่อการร้ายเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ทำการศึกษาวิจัยเพียง 4 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าคุ้มครอง การลอบวางเพลิง และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเพื่อพิสูจน์สมมติฐานในด้านต่าง ๆ พบว่า ในด้าน ภูมิลำเนาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกิดและเติบโตในพื้นที่ จังหวัดยะลาปัตตานีและนราธิวาส มีผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกิดและเติบโตในจังหวัดอื่น ในด้านการนับถือศาสนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลาม มีผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น ในด้านการใช้ภาษามลายูพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูได้ดี มีผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย ดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ใช้ภาษามลายูไม่ได้ ในด้านภูมิประเทศ พบว่า ภูมิประเทศที่ติดแนวชายแดนป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายยากกว่า ภูมิประเทศที่ไม่ติดแนวชายแดน

7. ปัญหาในการวิจัย

1. เนื่องจากพื้นที่ที่ทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมีพื้นที่มาก และในการเก็บข้อมูลมีเวลาค่อนข้างจำกัด ทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วน
2. เนื่องจากจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส อยู่ไกล จึงทำให้ไม่สามารถเก็บข้อมูลได้อย่างทั่วถึง
3. กลุ่มตัวอย่างที่ทำการสอบถามมีเวลาน้อยในการตอบแบบสอบถาม

8. ข้อเสนอแนะในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส

8.1 ข้อเสนอเชิงวิชาการ

1. ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accident Sample) คือ การรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างเท่าที่จะหาได้ครบตามจำนวนต้องการ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ เนื่องจากพื้นที่ที่ทำการศึกษามีพื้นที่ถึง 3 จังหวัด จึงไม่สามารถเก็บรวบรวมและพบกลุ่มตัวอย่างได้ครบทุกคนก่อนทำการเก็บข้อมูล จึงทำให้การศึกษาครั้งนี้บางส่วนอาจได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไป ควรกำหนดพื้นที่ในการศึกษาให้แคบลงกว่านี้

2. ในการศึกษาครั้งนี้ ได้ทำการเก็บข้อมูลแต่เพียงการก่อการร้าย 5 ประเภท คือ การลอบวางระเบิด การเรียกค่าไถ่คุ้มครอง การลอบวางเพลิง การลักพาตัวเรียกค่าไถ่ และการลอบทำร้ายเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลถึงการดำเนินการอย่างอื่นของกลุ่มผู้ก่อการร้ายได้ ควรมีการขยายผลการศึกษาให้ครอบคลุมการก่อการร้ายประเภทอื่น ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อ ๆ ไป

3. ควรทำการศึกษาอุปสรรค ข้อขัดข้อง และปัญหาในด้านต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ เกี่ยวกับการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่รับผิดชอบ นอกเหนือจากปัจจัยที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

8.2 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. จากการศึกษา ตัวแปรอิสระและภูมิลำเนาของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีผลกระทบต่อ การป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาส ทำให้ทราบว่า ในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนา คือเกิดและเติบโตในพื้นที่ จังหวัดยะลา ปัตตานีและนราธิวาสนั้น มีผลการป้องกันปราบปรามการก่อการร้ายดีกว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่อื่น ซึ่งในการคัดเลือกตัวบุคคลมาปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาสนั้น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวควรได้รับคัดเลือกให้มาปฏิบัติ

หน้าที่ในพื้นที่ดังกล่าวก่อน ซึ่งจะเป็นการง่ายในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพพื้นที่ ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่แตกต่างจากภาคอื่น ๆ ของประเทศไทย และทำให้การป้องกันปราบปรามการ ก่อการร้ายได้ผล นอกนี้เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอิสลามจะเข้าใจขนบธรรมเนียมประเพณีของ ประชาชนในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ซึ่งส่วนใหญ่ นับถือศาสนาอิสลามได้ดีกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่นับถือศาสนาอื่น ซึ่งหากเกิดความขัดแย้งกันระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับ ประชาชนแล้ว ก็จะเป็นการเปิดโอกาสให้ฝ่ายต่อการที่โจรก่อการร้ายจะฉวยโอกาสสอดแทรกทาง การเมืองโดยแสดงตนเทิดทูนศาสนาอิสลามอย่างแรงกล้า แล้วบิดเบือนบัญญัติของศาสนาบาง ประการเป็นข้ออ้างดำเนินการปกครอง ดึงประชาชนชาวไทยมุสลิมให้ความร่วมมือในการแบ่ง แยกดินแดน ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ นโยบายการประดิษฐานพระพุทธรูปในโรงเรียนของรัฐ โดย ไม่ยกเว้น ทำให้โรงเรียนที่มีนักเรียนมุสลิมส่วนใหญ่และประชาชนทำการชุมนุมประท้วงใน จังหวัดสตูล เมื่อ 8 พฤศจิกายน พ.ศ.2528 เป็นต้น

2. ควรมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่รู้และเข้าใจในภาษามลายู มาช่วยในการปฏิบัติงานเพื่อ ช่วยให้การงานด้านการสืบสวนทั้งก่อนและหลังเกิดเหตุมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากภาษา นี้ ได้ฝังอยู่ในโครงสร้างสังคมและความรู้สึกของชาวไทยมุสลิมในท้องถิ่นนี้มานาน การไม่เข้าใจใน ภาษาจะทำให้เกิดอุปสรรคในการสื่อสารความหมายในการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชน และทำให้เกิดความเข้าใจผิดต่าง ๆ นานา

3. ในส่วนของลักษณะภูมิประเทศที่ติดแนวชายแดนประเทศมาเลเซีย ของจังหวัด ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส พบว่า เป็นการยากที่เจ้าหน้าที่ตำรวจจะป้องกันปราบปรามเนื่องจาก พื้นที่ที่ติดแนวชายแดน มีลักษณะที่เอื้อประโยชน์ต่อการหลบหนีของผู้ก่อการร้าย ทำให้ยากต่อการ เข้าไปติดตามจับกุมของเจ้าหน้าที่ตำรวจ และอาจจะทำให้เกิดปัญหาการละเมิดดินแดนซึ่งเป็น ปัญหาละเอียดอ่อนได้

4. เป็นการดีที่จะสนับสนุนให้ชาวไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จบ การศึกษา ได้รับสิทธิพิเศษในการสอบคัดเลือกเข้ามาเป็นข้าราชการต่าง ๆ เพื่อเป็นการแสดงถึง การมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาการก่อการร้ายของชาวไทยมุสลิม และแสดงถึงการไม่กีดกันในการ เข้ารับราชการระหว่างชาวไทยพุทธ กับชาวไทยมุสลิม

5. ควรปรับเปลี่ยนโยกย้ายกำลังพลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในพื้นที่จังหวัดยะลา ปัตตานี นราธิวาส หรือจังหวัดใกล้เคียง ที่ได้ทำเรื่องร้องขอย้ายกลับภูมิลำเนา ให้ได้กลับภูมิลำเนาตาม

ความต้องการของผู้ร้องขอโดยเร็ว เพื่อจะได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีภูมิสำเนาในพื้นที่ดังกล่าวปฏิบัติงานในพื้นที่มากขึ้น โดยอาจเป็นการสับเปลี่ยนกำลังพลกับผู้ที่มิภูมิสำเนาที่อื่น

6. เร่งรัดการลดช่องว่างการใช้ภาษาสื่อสารระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ด้วยการเรียนรู้ภาษาซึ่งกันและกัน ทั้งภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาราชการ กับภาษามลายูท้องถิ่น ซึ่งเป็นภาษาที่มีการใช้กันในชีวิตประจำวัน โดยพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจ ต้องมีเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีความสามารถใช้ภาษามลายูท้องถิ่น สามารถอำนวยความสะดวกและช่วยแก้ปัญหาให้กับประชาชนในการรับบริการจากรัฐได้ และให้ประชาชนสามารถใช้ภาษาไทยได้เพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง นอกเหนือจากภาษามลายูท้องถิ่น โดยเน้น ผู้นำชุมชน โดยเฉพาะกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่มีปัญหาและอุปสรรคในการใช้ภาษาติดต่อราชการ และต้องพัฒนาประชาชนทั่วไปนอกระบบโรงเรียน ให้มีความสามารถใช้ภาษาไทยได้ตามความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

7. ในส่วนของลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ที่ติดแนวชายแดนประเทศมาเลเซีย ซึ่งพบว่า เป็นการยากในการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย นั้น ควรใช้มาตรการด้านการทูต สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศ เช่นในเรื่องของการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความร่วมมือในการช่วยเหลือในการปราบปรามการก่อการร้ายตามแนวชายแดนเป็นสำคัญ

8. พัฒนาระบบการป้องกันและรักษาความสงบให้สมบูรณ์โดยการจัดระบบป้องกันชายแดนตามแผนป้องกันประเทศและการป้องกันปราบปรามการก่อการร้าย จัดระบบป้องกันชุมชนในพื้นที่ป่าเขา ห่างไกล จัดระบบป้องกันพื้นที่เศรษฐกิจในเขตเมืองโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก และส่งเสริมการมีกำลังพลเรือน ตำรวจและทหาร เพื่อให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมและความจำเป็นของสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่ โดยกำหนดให้มีแผนการปฏิบัติการป้องกันชุมชนในแต่ละพื้นที่ที่มีความเหมาะสมกับความรุนแรงของปัญหาในพื้นที่นั้น ๆ เช่นการเรียกคำคุ้มครองผู้ประกอบการธุรกิจ หรือชาวสวนยาง เป็นต้น

9. พัฒนาปรับปรุงเส้นทาง ที่เข้าสู่บริเวณที่คาดว่าจะเป็นแหล่งหลบซ่อนของโจรก่อการร้าย เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการเคลื่อนกำลังพลของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งนำความเจริญเข้าไปสู่ประชาชนในพื้นที่ทุรกันดาร ซึ่งในสภาพปัจจุบัน พื้นที่ซึ่งโจรก่อการร้ายใช้เป็นแหล่งซ่อนตัว และมีความเคลื่อนไหวมาก ส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งติดแนวชายแดนไทย - มาเลเซีย เช่น บริเวณเขาเมาะเต และ เขากูญงอนอง ซึ่งเป็นรอยต่อ อำเภอศรีสาคร อำเภोजะนะนะ

อำเภอระแงะ อำเภอสุคีริน จังหวัดนราธิวาส และ อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา มีกลุ่ม
โจรก่อการร้ายกลุ่มพูโล (PULO) กลุ่มใหม่ ประมาณ 40 คน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย